

## Op weg – Het verhaal

Sarah zit op haar kamer. Ze kijkt naar buiten. Ze ziet het speeltuintje voor het huis. De schommel en de glijbaan, waar ze laatst nog van het trappetje afgekukeld is. Ze ziet de huizen aan de overkant. De overbuurvrouw zwaait. Ze is wel honderd.

Achter de huizen staan flats, ze komen er net boven uit. En wat was daarachter ook al weer? Ohja, de sportvelden. Daar gaat ze wel eens naar toe met mama. Kijken bij haar broer Adam. Die zit op voetbal. En als hij niet voetbalt, dan vindt hij uit. Hij is heel slim. En altijd druk met tangetjes, ijzerdraad en computerchips. Hij heeft al negen uitvindingen gedaan.

Dan fietst de postbode voorbij. Hij bezorgt de brieven, zwaait naar de overbuurvrouw en fietst de straat uit. Waar zou hij heen gaan? Voorbij de sportvelden? En wat zou daar allemaal te zien zijn? Papa en mama en Adam en Sarah gaan wel eens bij opa en oma op bezoek. Die wonen in de stad. Onderweg komen ze langs veel weilanden. Met koeien. Sarah ging ook een keer logeren bij opa en oma, maar daar werd ze heel verdrietig van. Ze miste haar huis en papa en mama en haar eigen kamer zo erg! Ze was blij dat ze weer thuis was en hoopt dat ze nooit meer uit logeren hoeft.

Sarah denkt aan een programma dat ze gister op tv zag. Het ging over dieren op allemaal mooie plekken in de wereld. Heel wat anders dan de koeien die ze al kent! Ze zag ijsberen in de sneeuw, daar was het heel koud. Er liepen ook mensen rond en die hadden zoveel kleren aan dat je alleen hun neus kon zien. En er was een rivier in een warm land. Maar je kon er niet zwemmen, want er wonen krokodillen in!

Sarah loopt naar de wereldbol die op haar bureau staat. Ze draait hem rond. Haar vinger glijdt over de landen en de zeeën. Wat is er toch een hoop te zien en te ontdekken. Bergen, woestijn, vulkanen... Sarah vindt het leuk om te verzinnen hoe al die plekken er in het echt uitzien. En zouden er ook plekken zijn op de wereld waar nog nooit iemand is geweest? Sarah zou het wel willen: reizen door verre landen en de mooiste foto's doorsturen naar papa en mama en Adam.

Maar dan zakt haar hoofd op haar armen. Tranen prikken in haar ogen. 'Hé wat zie jij er droevig uit,' zegt Adam, die haar kamer binnenloopt, 'wat is er aan de hand?' 'Ik zou zo graag wat van de wereld willen zien. Het oerwoud in, op een kameel door de woestijn, China, het hoogste gebouw ter wereld.... Maar daarvoor moet je op reis en dat kan ik niet.' 'Waarom kan jij dat niet?' vraagt Adam. Hij vindt namelijk dat als iets niet kan, dat je er iets voor moet uitvinden zodat het wèl kan.

'Dat kan niet omdat ik dan van huis weg moet! Snap dat dan!' De tranen rollen inmiddels over Sarah's wangen. Bij het idee om papa en mama en haar speelgoed achter te laten wordt ze weer net zo verdrietig als toen ze bij opa en oma ging logeren. Adam snapt het probleem, want als ze op vakantie zijn vraagt Sarah ook elke dag of ze alweer naar huis gaan. Heimwee is dat. Het is een ingewikkeld probleem, want Sarah wil het liefst thuisblijven, maar ook het liefst de wijde wereld in trekken. Hoe kan hij daar nu iets voor uitvinden? Maar dan hij ziet het droevige gezicht van zijn zusje... Hij móet ervoor zorgen dat haar wens uitkomt!

De rest van de week denkt Adam aan het probleem van Sarah. Hij leest boeken van andere uitvinders en zoekt het een en ander op internet op. 'Wat heb je nodig om te kunnen vliegen...? Een vogel vliegt met vleugels. Een vliegtuig ook. Een helikopter heeft een propeller... Maar wat heb ik nodig voor de oplossing van het probleem...?' Hij maakt een paar tekeningetjes. 'Mmm...ja...ongeveer zo...' mompelt hij. Hij gumt wat uit en zet nog wat strepen. Gumt wat uit, zet nog wat strepen. En nog een keer. 'Ja! Dit is het!' roept hij dan.

Een paar weken later is het vakantie en Adam gaat aan de slag. Eerst is hij een aantal dagen in de tuin aan het werk met ijzeren staven. Die buigt hij in allemaal vormen en maakt ze aan elkaar vast. Dan zegt hij 'morgen gaat het gebeuren. Het is het beste als jullie met z'n drieën een dagje weggaan. Er komt namelijk een graafmachine en een hijskraan en ik moet boren en...' 'Oké', zegt papa, 'wij gaan wel een dagje naar de dierentuin'.

De volgende dag is een spannende dag voor Sarah. Ze is al vroeg wakker. In de dierentuin is het hartstikke leuk. Maar de hele tijd moet ze denken aan de uitvinding van Adam. Als ze bij de apen staan denkt ze: zal ik die gauw een keer in het oerwoud zien?

De dag vliegt voorbij. Maar de terugreis duurt lang. Sarah is zo benieuwd wat Adam heeft gemaakt vandaag! De sportvelden, de flats... ze zijn er bijna! Ze rijden de straat in, maar waar eerst hun huis stond is nu een groot gat! De overbuurvrouw wijst naar het einde van de straat. Hun huis staat op het grasveld. Adam staat ervoor. 'Hij doet het!' Er zitten wielen onder het huis. En er is nog iets. Wat is dat nou? Sarah kan het niet goed zien. Het lijken wel vleugels of is het een propeller? Adam heeft een vliegend huis gemaakt! Van ons eigen huis!

Ze gaan op weg. Sarah is heel erg trots op haar broer. Ze denkt dat veel kinderen wel zo'n broer zouden willen hebben. En vooral dat heel veel kinderen wel een vliegend huis willen hebben! Ze zijn al voorbij de sportvelden. Wat zullen ze allemaal gaan beleven...?